8ste JAARGANG. CURACAO DEN 17n JANUARI 1891. N° 368

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD:
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Eene eigenaardige apologie van het Catholicisme.

Onder dezen titel gaf ons een der jongste nummers van "De Tijd" een paar uittreksels uit de laatste bladzijden eener levenschets van wijlen Kardinaal Newman, geleverd door Professor A. Pierson. Ten einde zijnen lezers een denkbeeld te geven van den inhoud der talrijke geschriften des Kardinaals, eindigt de niet-katholieke schrijver zijn schets met een door hem gefingeerde redevoering, welke hij den overleden Kardinaal in den mond legt, en waarin deze verschillende opmerkingen van hedendaagsche bestrijders der Katholieke Kerk wederlegt. Wel verraden de denkbeelden hier en daar, dat toch eigenlijk de Kardinaal zelf niet aan het woord is, maar dit verhindert niet, dat de zedelijke grootheid en het bovennatuurlijk karakter van den Katholieken godsdienst in deze verdichte apologie duidelijk uitkomen.

De waarheid van het Catholicisme, zegt "De Tijd" wordt voornamelijk betoogd op grond van de zedelijke kracht die ervan uitgaat. De ervaring leert ons, dat de mensch ongelukkig en ellendig is, daarbij dat hij in zijn ongeluk en ellende naar redding zoekt.

Maar indien alles mij dringt, te verwachten dat de Schepper een middel schonk tot redding — laat de heer Pierson den kardinaal verder redeneeren — is van te voren geen mij waarschijnlijker dan het middel, dat met de katholieke Kerk is gegeven. Wie kent beter de ellende? Toch wanhoopt zij niet. In de algemeene wildernis ontsluit zij zelve stroomen van Gods genade. Zij belooft meer dan herstel. Zij reinigt het aardsche door het op te heffen ten hemel; en dat niet door vertoogen, maar door den mensch en al wat in hem kiemt: zijn streven, zijn geweten, zijn hartstocht, zijn verstand en zijne liefde, te doopen in een nieuw levenselement, van nieuws toe te wijden aan den verloochenden Schepper.

Zulk een kerk is opgewassen tegen de wereld, die zij redden wil. Zij maakt dieper indruk dan het reusachtige kwaad. Zij is in ontzaglijker afmetingen goddelijk dan de wereld demonisch is, zij, de levende getuige van het volkomene!

Hoe stelt zij zich tegenover de wereld? Teruggetrokken in de eenzaamheid van den menschenhaat? Verheven als een boetprediker? Veilig in de hooge vesting van haar goddelijke zekerheid? Zij treedt in het strijdperk; zij aanvaardt den strijd in een aangrijpend tweegevecht, dat eerst met de geschiedenis zelve eindigen zal. De kerk is in de wereld, en de wereld is in haar. Zij zijn door elkander gevlochten als twee worstelaars. Maar de uitkomst dier worsteling is zeker. De groote wederspannige is een schepsel Gods, dat, door de Kerk verwonnen, geen slaaf zal zijn, maar een vrije aan de voeten van Christus.

Ziedaar in het algemeen ons geneesmiddel. De Rationalist en de Protestant hebben aan te toonen dat het hunne, Rede of Bijbel, menschkundiger is. Ik zou bitter kunnen worden, als ik denk aan de lichtvaardigheid, aan de verblinding, die de ontzettende kwaal aandurft met zulke onnoozele geneesmiddelen! De Rede zal het kwaad uitroeien! Zij kan niet eens den voor allen geldigen maatstaf vinden ter onderscheiding van goed en kwaad. De Rede zal den wil bedwingen! Zij kan er niet eens in slagen, den wil, zoo min als eenig ander verschijnsel, te onttrekken aan de dwingelandij van volstrekt noodwendige oorzaken. De Rede zal de hartstochten breidelen! En al wat zij tegenover den harstocht heeft te plaatsen, is een nuttigheidsleer, onvermogend een menschenhart te ontgloeien voor een algemeen nut, dat niemand kan bepalen.

De Protestant komt met een boek. Het is het boek der boeken, maar het blijft een boek. Het is geschreven door den Heiligen Geest, maar het blijft geschreven. Geen geschrift kan ons een ander dan een zeer onvolledig denkbeeld geven van zijn schrijver. Ik laat daar, dat in het Protestantisme ieder den Bijbel vertalen en verklaren moet naar zijn vaak gebrekkig en altoos feilbaar inzicht; dat lezen en het gelezene zelfstandig in zich opnemen voor den armen Protestant de eigen voorwaarde is van de eeuwige gelukzaligheid. Ik vraag alleen: Wat is een boek van God voor het naar Hem dorstend hart? God spreekt daarin; maar ik-zelf moet Zijn woorden in onderling verband, uit al het dikwerf schijnbaar tegengstrijdige de eenheid van geest te voorschijn brengen, om ook dan nog den waarborg te missen, dat ik mij, op grond van Zijn boek, God naar waarheid voorstel. Indien ik één oogenblik Hem-zelven zien en hooren kon! Het buitengewoon ontwikkeld verstand mag aan een boek tot uitbreiding zijner kennis genoeg hebben: de armen van geest, en allen zonder onderscheid voor zoover zij godsdienstige en zedelijke behoeften hebben, verlangen naar een persoonlijken leidsman.

Dit is geen willekeurig verlangen. Het hangt samen met den aard van het zedelijk en godsdienstig leven, dat vorming en ontwikkeling is van onze persoonlijkheid. Onze persoonlijkheid verlangt een persoon, die haar God openbaart. Het katholieke Christendom geeft dien persoon: het eeuwig het mensch geworden Woord van God. De Godmensch wandelt in ons midden. Als hij van ons gaat, spreekt hij tot zijn Apostelen: Wie u hoort, hoort Mij. Het zijn weder menschelijke wezens, die ons Hem verklaren. Zij zijn menschen van een dag, maar overeenkomstig de belofte van den scheidenden Christus: Ik ben met u tot aan de voleinding der wereld, leven zij voort. Zij leven voort in hun opvolgers, in de bisschoppen, die hun leer en overlevering trouw bewaren; in de Kerk, naar Paulus-zelf: „pilaar en vastigheid der waarheid". Die waarheid spreekt niet door het blad papier, waarop de besluiten der Kerkvergaderingen of der Pausen zijn geschreven. Het blijft een levend, een persoonlijk gezag. Want dat gezag is en blijft toevertrouwd aan den man, die, als hij uit naam der Kerk in geloofsaangelegenheden spreekt, mag zeggen: Wie mij hoort, hoort den Christus, den Christus die op Zijn beurt heeft gesproken: Wie mij ziet, ziet den Vader!

Op de gewone beschuldigingen van het Protestantisme tegen het Pausdom wordt o. a. het volgende geantwoord:

Niemand stelt zich duidelijk voor, hoe zonder het Pausdom der middeleeuwen het groote en onmiskenbare denkbeeld van Christus: — niet alleen een Rijk, maar een zichtbaar, een uitwendig waarneembaar Rijk Gods, een Christenheid te stichten, — ooit verwezenlijkt, zou zijn geworden. Katholiek of niet, elk erkent de onberekenbare beteekenis, die sedert dertien eeuwen gelegen heeft en nog ligt in het bestaan van wat men de Christenheid noemt. Zonder de Christenheid houdt, natuurlijk, het Christendom, als godsdienst van het hart, niet op te bestaan. Maar, als macht, die na den val van het Romeinsche Rijk een nieuwe beschaving stichten zal; als macht, die tegen het Islamisme deze beschaving handhaven, aanvoeren en het Evangelie tot een banier der volken verheffen kan, bestaat het Christendom zonder de Christenheid, zonder dit zichtbare Rijk Gods, eenvoudig niet.

De Paus van Rome, en hij alleen, heeft de Christenheid gevormd. Of liever: deze heeft zich gevormd door hem. De geschiedenis-zelve heeft zich belast met het vereenigen van alle gezag in de handen van den Paus. De eene macht na de andere bezwijkt, om alleen de zijne overeind te laten. De eene macht na de andere komt op en zoekt bij de zijne steun. Onafhankelijk van den wil en het overleg der Pausen, worden de bisschopszetels van Afrika, van Syrië, van Klein-Azie omgeworpen door Vandalen en Sarracenen; wordt de Kerk van Constantinopel de creatuur van den Keizer; willen Frankrijk, Engeland, Duitschland alleen luisteren naar hem, van wien zij hun geloof hebben ontvangen; zoeken, zelfs met behulp van valsche documenten, lagere geestelijkheid en volk, tegenover Koningen, edelen en bisschoppen, allen even heerschzuchtig, hun toevlucht bij de majesteit van Rome. Denkt in de tijden die gevolgd zijn, het hoofd der Kerk weg! Stelt in de plaats van den eenen Kerkvorst, aan regels, verdragen, verbintenissen, aan de openbare meening gebonden, en de verantwoordelijkheid dragende van groote belangen, stelt in zijn plaats een heirleger van kerkelijke overheden: iedere bisschop met zijn aanhang; iedere bisschop zelfstandig, iedere bisschop met zijn macht, waarvan hij geheel naar eigen inzicht gebruik en misbruik maakt, — wat wordt er van de Christenheid? De geestelijkheid wordt louter een feodale kaste, vol onderlinge veeten, aan honderd kleine meesters ter prooi, in geen enkel opzicht een bolwerk tegen middeleeuwsche verdeeldheid en anarchie. Nooit ontstaat in Europa een gemeenebest van Christenvolken.

Treffend vooral is de teekening van twee typen aan het slot van het betoog: den *gentleman* en den katholieken heilige. De *gentleman* vereenigt in zich alle deugden en voortreffelijke hoedanigheden, waartoe de mensch het zonder het vaste geloof aan een van God geopenbaarde waarheid kan brengen. Hij wordt ons aldus voorgesteld:

Bij hem ontspringt alles aan één gevoel: het gevoel van zijn waarde als mensch, vrij van laatdunkendheid. Hij beseft wat hij aan zich zelven als mensch verschuldigd is: zóó te denken, gezind te zijn en te handelen, dat hij zich-zelven achten kan. Het sluit in, dat hij zich zelven nooit belachelijk, anderen het leven nooit moeilijk maakt.

Zelfachting is hem als drijfveer overgebleven, nadat hoogere en lagere beweegredenen, buiten zijn toedoen, hem waren ontvallen.

De godsdiensten schijnen hem wegens hun talrijkheid en onderlinge tegenspraak onzeker en beneden zijn peil in zoover als zij werken met beloften en bedreigingen. Bij het doen van het goede is de gedachte aan hemelsche belooning hem hinderlijk. Geen behoeft hem te leeren, een kwaad geweten te schuwen. Reinheid van geweten is hem even onmisbaar als lichamelijke reinheid. Zindelijkheid, goede smaak en een rein geweten zijn voor hem slechts drie schakeeringen van eenzelfde behoefte.

De lagere beweegredenen zijn voor hem weggevallen sedert zijn ervaring van de wereld, hem het bedriegelijke van alle hartstochtelijke inspanning heeft getoond, sedert hij geleerd heeft alle inspanning uitsluitend te beoordeelen naar het weinige, dat zij pleegt te bereiken. Groote moeite, en geringe vrucht! Brandend verlangen, straks opgevolgd door onverschilligheid, indien niet door walging! Zoo men alleen zijn moeite had verloren! Maar de inspanning geeft aanleiding tot afgunst, tot ruwheid jegens mededingers, tot allerlei vulgaire gemoedsbewegingen [illegible] het prijsgeven van eigen vrijheid. Van één begeerte vervuld, is men zich-zelf niet meer. Eigen gezondheid en zielsrust, zoowel als het genoegen der onzen, worden verwaarloosd.

Deze persoonlijke schatting van de aardsche goederen, gevoegd bij de waarneming, dat de meesten ze najagen, heeft een zacht gevoel in hem gekweekt, een practisch en teerhartig scepticisme; iets als de gewaarwording van een volwassene bij een dwingend kind, iets als de toegevendheid van den ontwikkelde te midden van kermisvertoon; liever nog, iets als de achtzaamheid in een ziekenvertrek. Het besef iets anders te zijn, leidt hem niet tot onvruchtbaren hoogmoed; leidt hem veeleer, om alles in één woord te zeggen, tot een manier van zijn, die voor anderen de aangenaamheid-zelve is. Hij weet wat patiënten behoeven. De stem wordt door hem niet verheven, zijn tred maakt geen gedruisch. Zijn eigen gevoel wordt zacht gestreeld, maar even zacht verpleegt hij de anderen.

De deugden, die hij waardeert en beoefent, zijn altegader deugden voor de samenleving. Dat er nog andere deugden zijn, ziet hij weldra niet meer. Nederigheid, die een deugd des harten is, wordt bij hem bescheidenheid, ingetogenheid, ingetogen kieschheid, een kiesch omsluieren van eigen gezondheid, kracht en verdienste. Nooit en in geen enkel opzicht iemand te kwetsen, is hem het hoogste, fijne takt daartoe het ééne noodige.

Het beeld van zich-zelven in deze volkomenheid ziet hij vóór zich, ongeveer gelijk een groot tooneelspeler de rol aanschouwt, die hij scheppen zal, terwijl hij, even weinig als deze, zich ooit verlaagt tot komediant. Die rol is de harmonische outplooiing van zijn beter Ik, de achting voor die rol, zijne zelfachting.

Nooit valt hij eruit; nooit speelt hij haar, in plaats van haar te vervullen.

Zijn mannelijk willen, zijn edele gemeenzaamheid, zijn milde hand maken zijn minderen gelukkig. Zijn eenvoudige levenswijs spaart de gevoeligheid zijner buren. In zijn gesprekken is hij sober, oprecht, nooit tot bitse tegenspraak prikkelend, zelf door tegenspraak nooit uit zijn evenwicht gebracht. Zijn luisteren is vleiend. Alle botsing, alle hartstochtelijke tooneelen weet hij te voorkomen. Door hem is het zijn omgeving te moede als den zwakke in een leunstoel, als bij een vroolijk haardvuur den verkleumde. Hij vergeet niemands tegenwoordigheid; den schroomvallige beurt hij op; voor den zot is hij edelmoedig. Hij is nooit vervelend, nooit kwaadsprekend; jegens vrouwen eerbiedig, zelfs in haar afwezigheid. Zijn bestaan is een gestadig wegruimen van struikelblokken, klein en groot, op het pad van den naaste. En in dit alles wordt een maathouden betracht, dat alle gedwongenheid vermijdt, elken zweem van overleg. Ieder gevoelt de uitstraling van een natuur, die zich-zelve niet kan ongelijk worden.

Tegenover het levenslot is hij als ten aanzien van zijn medemenschen: hij stelt niet veel eischen, erkentelijk voor iedere bloem, berustend in het onvermijdelijke. Pijn en krankheid doen hem zijn zelfbezit niet verliezen. Hij blijft vriendelijk zelfs tegenover den dood, als deze zijn ernstigen plicht komt vervullen.

Geen tartend woord ontsnapt hem jegens het groote mysterie aan gene zijde van het graf. De welvoegelijkheid verbiedt, dat mysterie anders dan met waardigheid te bejegenen. Want hij kent de grenzen der menschelijke rede. Te helder van geest, om een dweepzuchtig, te wel opgevoed, om een snoevend ongeloof goed te keuren, waardeert hij vroomheid. De vroomheid heeft verwantschap met de bijna vrouwelijk zachte stemming, die dezen zijn levensavond kleurt als met een teeder rood. Zijn verbeelding is thans anders getint. De herinneringen zijner jeugd overstemmen de machtige indrukken, die zijn rijpe leeftijd van wetenschap en kunst heeft ontvangen. Religieuze aandoeningen komen nu en gaan als geurige tochten uit een wereld van hooger gehalte dan menschenwaarde. Zou godsdienst ook verrukkelijke symboliek zijn van iets wonderschoons, iets bovenaardsch geheimzinnigs? Is het de naam van God, die over zijn bleeke lippen zweeft? In stille ontroering neemt hij afscheid van een leven, voor ieder aangenaam tot in het stervensuur, en bij de uitvaart als voorbeeldig geprezen door aller tranen.

Men zou met recht mogen vragen, of, *anders dan bij hooge uitzondering*, zóó groote kalmte in het aangezicht des doods, daarbij ook zóó groote reinheid van zeden en zóó volmaakte beheersching van alle lagere hartstochten bij den twijfelaar, den ongeloovige, den man, die elken steun van het godsdienstig geloof mist, wel te vinden zijn. Stellen wij thans naast dezen idealen *gentleman*, een wezen te zeldzaam om als *type* te mogen gelden, een katholieken heilige!

Welken indruk zal naast dit liefelijk beeld de roomsch-katholieke heilige maken! Ik heb mij bedrogen, toen ik van hem als van een type sprak. Hij is oorspronkelijk: in zijn soort eenig; een mensch van Gods genade. De man uwer moderne beschaving heeft slechts enkele en altijd gelijksoortige krachten, als zelfbeheersching, mededoogen, helderheid van inzicht, juist gevoel. Hij brengt ze tot volkomendheid, de volkomenheid van den virtuoos op een instrument, alleen voor het *adagio* of het *andante* berekend. De ziel van den heilige is van breeder aanleg, van machtiger vleugelslag. Zij heeft groote verscheidenheid, beantwoordende aan de vele zedelijke eischen, die het leven hem stelt, en die hij aanvaardt. Hij heeft niet, als treurig geschenk van de ervaring der wereld, de wijsheid der ontgoocheling. Deze wereld heeft hij leeren kennen van uit een hoogere, vervalsching beseft, na het echte te hebben gegrepen. Zijn hart, vol gebeden, vindt zijn vaderland in de goddelijke volkomenheid, door het geloofsoog aanschouwd in die hooge mysteriën, waarop de Sacramenten doelen. Zijn ademen is geloof; zijn leven niet in het werkelijke, maar in het waarachtige, waarvan al het werkelijke slechts een teeken is: zijn stemming aanbiddende gemeenschap met den Godmensch, profeet, koning en priestér; zijn lust, zelfverwinning der zelfzuchtige wereld. Heros is zijn naam; en zijn karakter de stempel van den Eenige, die in den schoot der eeuwen heeft nedergelegd wat zij bezig zijn tot rijpheid te brengen.

Onbereikbaar als de sterren, is hij niet na te volgen. Maar als die sterren licht hij ons hoofd omhoog en leidt hij onze gedachten een onafzienbare wereld binnen.

"Onbereikbaar als de sterren", "onnavolgbaar" zou zeker kardinaal Newman de heiligen niet genoemd hebben. Heroën mogen zij geweest zijn: in den zin van *helden* waren zij het zeker, in den heidenschen zin van *half-goden* waren zij het volstrekt niet. Zij waren ten slotte menschen van gelijke beweging als wij. Dit laatste schijnt ons door den heer Pierson veel te veel voorbijgezien; vandaar dat hij, bij al zijn hooge vereering, toch van den katholieken heilige slechts een vrij nevelachtig beeld kon ontwerpen, terwijl het beeld van den idealen *gentleman* in duidelijke, scherpe trekken geteekend voor ons staat.

———

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 12 Januari 1891 is aan de commissie tot het afnemen in 1890 van de examens, bedoeld in art. 20 van de onderwijs-verordening, dank betuigd voor de door haar bewezen diensten, en tot het afnemen van die examens in 1891 benoemd de heer E. D. E. van den Bosche, lid van de Schoolcommissie, als Voorzitter, en als leden de heer H. K. A. Michelsen en mejuffrouw A. C. Bakhoven.

— Bij Gouvernements beschikking dd. 12 Januari 1891 is aan de commissie tot het afnemen in 1890 der examens, bedoeld in artt. 29, 32 en 45 van de onderwijs-verordening, dank betuigd voor de door haar bewezen diensten, en tot het afnemen van die examens in 1891 benoemd: de heer J. R. G. de Veer tot lid en Voorzitter, en verder de volgende heeren in alphabetische orde genoemde heeren, als leden: P. Gilzing, H. Haytink, E. A. van Romondt, Dr. P. Sanderson, S. Senior, en Ds. J. A. Tydeman.

Ten parkette van den Procureur-generaal liggen ter beschikking van den daarop rechthebbende de volgende alhier op straat gevonden voorwerpen:

een *ijzeren sleuteltje*, een *zakdoek* en een *een stel overhemdsknoopen*.

Lijst van de brieven die onbestelbaar zijn bevonden:

Cornelio Brandi, Betzi Cordero, Antonio Gonzales, Luis Gutmann, I van Indenkleet, Valentin Rada, Soesaneet Skoop, O. J. Sassau.

Een aangeteekende brief:
Alejandro Deykers.

Tengevolge van een stoornis aan den kabel, moeten de berichten uit Curaçao naar Europa en de Vereenigde Staten worden overgeseind via Panama, tegen een verhoogd tarief. De verhooging bedraagt *f.* 2.40 per woord.

NEDERLAND.

H. M. de Koningin-regentes heeft den minister van oorlog uitgenoodigd, aan alle officieren en verdere militairen van de landmacht, die door hunne tegenwoordigheid of door hun optreden in de laatste, treurige dagen hebben medegewerkt tot het brengen eener laatste, eerbiedige hulde aan wijlen Z. M. Koning Willem III, daarvoor Hoogstderzelver dank over te brengen.

H. M. deed den minister daarbij tevens de mededeeling geworden, dat Hoogstdezelve het leger erkentelijk is voor zijne deelneming en voor zijne houding bij de droevige plechtigheden waarbij de diensten der militaire macht werden gevraagd.

De minister van oorlog heeft ter voldoening aan voorschreven opdracht van H. M. de Koningin-weduwe, Regentes, het vorenstaande ter kennis van de autoriteiten der landmacht gebracht.

De inhoud dezer kennisgeving zal door de commandanten van compagnieën, escadrons en batterijen; de hoofden van militaire inrichtingen, enz., aan hunne vereenigde onderhoorigen moeten worden medegedeeld; terwijl chefs van dienst commandeerende officieren van korpsen, enz., maatregelen zullen behooren te treffen, opdat ook de onder hunne bevelen gestelde officieren en verdere militairen — voor zoover zij die mededeeling niet op de evenvermelde wijze, of rechtstreeks uit het *Recueil Militair* vernemen — daarmede in kennis gesteld worden.

— Bij gelegenheid van de *cour*, welke H. M. de Koningin-Weduwe, Regentes zal houden, wenscht H. M. dat de officieren uit de residentie aan H. M. voorgesteld zullen worden.

— H. M. de Koningin - Regentes heeft aan den burgemeester van 's-Gravenhage een som gezonden van f 4000 ten behoeve der algemeene armen.

— H. M. de Koningin-regentes wil lende een bewijs geven harer bijzondere waardeering der diensten van Nederlands strijders in de gedenkwaardige jaren 1813-1815, heeft goedgevonden te bepalen:

Aan ieder oudstrijder der jaren 1813-1815, gerechtigd tot het dragen van het Zilveren Kruis, wordt jaarlijks, op zijne aanvrage tot de Koningin, bij wijze van gratificatie eene geldelijke tegemoetkoming van *f* 150 verleend ten laste der begrooting van het Departement van Oorlog, mits blijke, dat hij uit eigen middelen niet voldoende in zijn levensonderhoud kan voorzien. Die tegemoetkoming zal voor de eerste maal, zoo mogelijk, nog in den loop van 1890 en verder telkens omstreeks het midden der maand Juni worden uitgekeerd.

— De Koningskamer in het *Panopticum* te Amsterdam is nu veranderd in een treurkamer, versierd met planten en witte rozen. H. M. de Regentes zit in een leunstoel, met onze jeugdige Koningin aan haar zijde, beiden in diepen, ernstigen rouw een welgelijkend levensgroot portret aanschouwende van nu wijlen den Koning. Het geheel is eenvoudig en bescheiden.

— H. M. de Koningin-Regentes heeft het verlangen te kennen gegeven, dat de ministers wekelijks bij H. M. in audientie zullen verschijnen, evenals bij het leven van den Koning gebruikelijk was, wanneer Z. M. in Den Haag vertoefde.

— H. M. de Koningin-Regentes heeft generaal-majoor C. H. F. graaf Dumonceau benoemd tot adjudant-generaal van H. M. Koningin Wilhelmina. Voorts tot particulier secretaris van H. M. de Regentes, den particulier secretaris van wijlen den Koning, jhr. S. M. S. De Ranitz, en tot hofdame jonkvrouw A. Juckama van Burmania baronesse Rengers.

— Tot officieele bekendmaking van 's Konings-overlijden, de daarop gevolgde troonsverwisseling en het optreden van H. M. de Regentes zullen vertrekken: naar Londen graaf Schimmelpenninck en jhr. Govaerts van Simonshaven; naar Berlijn graaf Dumonceau; naar Parijs en Brussel vice-admiraal Binkens en de kapitein jhr. De Ranitz; naar Italië en Oostenrijk de luit.-gen. Alewijn: naar Zweden en Denemarken baron Du Tour van Bellinckhaven en jhr. Pabst van Bingorden; naar Rusland luit.-generaal Verspijck en kapt. Sirtema van Grovestins.

— Nu de vreemde vorsten en hooggeplaatste personen bijna allen de residentie verlaten hebben, ziet het er in den omtrek van het Koninklijk paleis weder uit als in de dagen toen onze derde Koning Willem nog in de volle kracht zijns levens was, en Hij het grootste deel van 't jaar in de hofstad doorbracht.

Zag men nog geen maand geleden alleen de venster van het bedienend personeel verlicht en een enkelen schildwacht, mistroostig op zijn geweer leunende, in een hoekje weggedoken op zijn post staan, terwijl de bezoekers zich bepaalden tot den knecht van den eenen of anderen hofleverancier, tegenwoordig heerscht er meer drukte. De vensters van Hare Majesteit zijn vroolijk verlicht, aanhoudend rijden meer of minder sierlijk opgetuigde equipages het voorplein op, en twee schildwachten stappen lustig heen en weer en kijken de oogen uit naar de mooi aangekleede dames en heeren, die hunne opwachting ten paleize komen maken.

Hare Majesteit heeft nl. den wensch te kennen gegeven, dat alle zaken, op het landbestuur betrekking hebbende, voortaan zouden worden behandeld op dezelfde wijze, als dit geschiedde, vóórdat wijlen haar echtgenoot ook de winter op *Het Loo* door moest brengen, en behandelt dus gewichtige regeeringszaken mondeling met de bij de zaak betrokken autoriteiten, die hierdoor op gezette tijden bij hare Majesteit ter audiëntie gaan. Natuurlijk is er veel achterstallig werk, dat zich in de afgeloopen maand heeft opeengehoopt, en zijn er een massa zaken, welke op de bekrachtiging van de Koningin-Weduwe-Regentes wachtten.

Onze Regentes laat zich op de hoogte stellen van alle dingen, waarover zij te beslissen heeft en doet zich alle stukken voorleggen, welke tot heden, op bevel van wijlen Haren Gemaal, moesten worden ingediend. Zoo wordt H. M. dagelijks nog eene opgave gezonden door den generaal-majoor, met het gouverneurschap van de residentie belast, van de verschillende oefeningen en evolutiën, welken dien dag door het regiment grenadiers en jagers zullen worden uitgevoerd, en worden de verschillende mutatiën met de officieren van dat korps plaats grijpende, dadelijk ter Harer kennis gebracht. Dat H. M. ingenomen is met het leger in 't algemeen, blijkt voldoende uit het feit dat Zij den minister van oorlog heeft opgedragen Haren welgemeenden dank over te brengen aan alle officieren en minderen van het leger, voor de gevoelens van eerbied en verknochtheid, door hen aan den dag gelegd bij het overlijden van Koning Willem den Derden en voor de goede houding bij de teraardebestelling van den overleden Vorst."

— Z. H. de Paus heeft een eigenhandig geschreven brief van rouwbeklag gezonden en door tusschenkomst van den internuntius bij ons Hof, Z. Exc. Mgr. Rinaldini, aan H. M. de Koningin-regentes doen toekomen.

BUITENLAND.

Rome.— Het bericht, dat de gezondheidstoestand des H. Vaders te wenschen zou overlaten, "zooals de telegraaf meldde", stemt niet overeen met de tijdingen, die nog in de laatste dagen uit Rome ontvangen zijn. Volgens eene Romeinsche correspondentie aan de *Tijd* was Leo XIII den 11 Dec. nog zeer welvarend en verrichtte hij zijne gewone bezigheden, zelf zeer vroeg opstaande, zoodat hij reeds voor zevenen de H. Mis had gelezen; en blijkens een bericht uit Rome aan de *Monde* ontving de H. Vader den 12 dezer den bisschop van Nancy en Toul in eene audientie, die meer dan een uur heeft geduurd. Bij het heengaan betuigde Mgr. Turinaz er zijne blijdschap over, dat het den Algoede behaagd had, Leo XIII, tot troost van alle Katholieken, zulk een krachtige gezondheid te verleenen.

Ook het te Berlijn gevestigde depêchen-bureau *De Herold* weet uit uitstekende bron mede te deelen, dat het den Paus voortreffelijk gaat en dat hij zich krachtiger gevoelt dan in het vorige jaar. Daarentegen houdt de Romeinsche correspondent der *National Zeitung* zijn bericht vol, en telegrafeert hij dat er sinds eergisteren in 's Pausen toestand geene verandering is gekomen; dat hij zijne slaapkamer moet houden, en dat wel in warme temperatuur.— De Berlijnsche correspondent van de *N. R.Ct.*, die 't bovenstaande overseint, meent dat de tegenstrijdigheid tusschen deze beide berichten waarschijnlijk hierin schuilt, dat het eene uit de kringen des Vaticaans, het andere uit de omgeving van het Italiaansch departement van buitenlandsche zaken afkomstig is. — Voor deze meening bestaat wel eenige grond; immers het is een feit, dat Crispi er op uit is, den Paus in het Vaticaan te bespieden; het blijft echter de vraag of zijne spionnen ditmaal wel ingelicht zijn.

— De *Moniteur de Rome* van den 16 December j. l. heeft over de onlangs vermelde ziekte van den Paus het volgende bericht: Verscheidene buitenlandsche bladen deelen hunnen lezers mede dat de H. Vader ernstig ziek is geworden.

Wij kunnen uitdrukkelijk verzekeren dat die geruchten uit kwaadwilligheid rondgestrooid, ten eenen male valsch zijn en dat de gezondheid van Z. H. niets te wenschen overlaat.

Wij waarschuwen het publiek nogmaals — voegt het blad er bij — tegen die vreesaanjagende verzinsels die geregeld verspreid worden, om de hoofden in de war te brengen.

Italie.— Tusschen Italië en Bulgarije bestaat eenige spanning tengevolge van een conflict, dat tusschen de plaatselijke overheid van Philippopolis en den vice-consul van Italië te dier stede is ontstaan naar aanleiding van het failliet van een Italaansch koopman.

De Bulgaarsche minister van buitenlandsche zaken heeft schriftelijk van den diplomatieken agent van Italië te Safir het ontslag van den vice-consul verzocht. Deze heeft de aanvraag naar Rome opgezonden, maar de heer Crispi heeft in zijn gewonen trots zich niet eens gewaardigd, er antwoord op te geven, en dit vooral heeft groote verbittering gewekt. Een der bladen vraagt dan ook, of de regeering zich door Italië als kwajongen zal laten behandelen.

„Vreest men wellicht een afbreken der betrekkingen met Italië?" schrijft het blad. „Eene breuk onder dergelijke omstandigheden zou voor Bulgarije niet de minste nadeelen hebben. Integendeel, Italië alleen zou erbij verliezen."

— Het gerucht, dat kardinaal Rampolla zal aftreden als staatssecretaris, wordt weder door den Romeinschen correspondent van de *Köln. Volksztg.* opgeworpen. Deze meldt, dat Z. Em. zal vervangen worden door Mgr. Vannutelli, benoemd kardinaal en nuntius te Lissabon. Mgr. Jacobini, secretaris der Propaganda, zou nuntius te Lissabon worden, en kardinaal Rampolla, prefect dier Congregatie ter vervanging van kardinaal Simeon, die wenscht af te treden.

— De secretaris der Munchener nuntiatuur, dus seint men aan den *Courier de Bruxelles* uit Rome, is dezer dagen hier gearriveerd met gewichtige stukken, betreffende de afschaffing der Jesuïeten- en Redemptoristenwet in Beieren. Aan het Vaticaan hoopt men dat de wet zal worden ingetrokken, wegens de goede gezindheid des ministers Von Crailsheim.

Duitschland. — De erfprins Wilhelm van Luxemburg is 13 Dec. te Berlijn aangekomen. Hij werd aan het spoorweg-station ontvangen door prins Friedrich Leopold, de commandanten van het gardekorps en andere generaals. Eene compagnie fuseliers der garde met het vaandel en de muziek vormde de eerewacht en defileerde voor den erfprins.

— Keizer Wilhelm ontving den erfgroothertog van Luxemburg, die de officiëele mededeeling van groot-hertog Adolf 's troonsbestijging kwam overbrengen. Op de receptie volgde een diner ten hove, waarbij de prinsen van den bloede, de rijkskanselier Caprivi, graaf Moltke, de Ministers en de bevelvoerende generaals genoodigd waren.

— Keizer Wilhelm heeft aan kroonprins Willem van Luxemburg de orde van den Zwarten Adelaar verleend.

— Dr. Jansen, de groote geschiedschrijver, heeft bedankt voor de hem aangeboden betrekking van archivaris bij het Vaticaan.

Frankrijk.— Eenige dagen geleden scheen alles reddeloos verloren, het budget van financiën zou verworpen en de nieuwe leening worden afgestemd: van alle kanten werd een nieuwe kabinetscrisis voorbereid, en men sprak reeds van de voorloopige credieten als van een nieuw schrikbeeld, maar ziedaar alles opeens van richting veranderd, dat men het door geven en nemen weder eens wordt, en dat die zoo lang gevreesde begrooting van '91 met de ontzaglijke meerderheid van 363 tegen 54 stemmen wordt aangenomen. Nog denzelfden avond tegen zes uur, heeft de minister zijn meesterstuk zelf bij den Senaat ingediend, zoodat deze nog juist den tijd zal hebben, door aanneming van het geheel, een schipbreuk te voorkomen. Van een grondig onderzoek kan toch wel geen sprake meer zijn, daar de beide wetgevende lichamen wegens de Senaatsverkiezingen tegen den 18en uiteengaan, maar men zal ten minste een conflict kunnen voorkomen; de Kamer betwist steeds aan den Senaat het recht van amendement op de begrootingen; deze zal nu met het kort tijdsverloop kunnen schermen dat men hem gelaten heeft en met de onmogelijkheid om in acht dagen een arbeid af te doen waaraan de Kamer ruim twee maanden besteed heeft.

— De *Paix* deelt mede, dat de overeenkomst, waarbij verlenging wordt toegestaan voor de uitvoering van de werken te Panama, geteekend is door de regeering van Columbia en door een gemachtigde van de

curators der Panama-maatschappij.

— In 1828 werd door Mgr. de Latour-Laudorthe een schoolgebouw aan de stad Pamiers vermaakt, op voorwaarde dat het gemeentebestuur den met het onderwijs belasten Broeders de tractementen van gemeente-onderwijzers zou verstrekken. De gestelde conditie werd aangenomen, maar sedert de wet op het verplicht leekenonderwijs is zij niet meer vervuld. De erfgenamen hebben het legaat teruggeëischt, en de rechtbank heeft hun gelijk gegeven.

Zoo verliezen de gemeenten de gedane giften ten bate van het volksonderwijs, terwijl zij zich verarmen om wille van een onderricht, dat de gezinnen in hun heiligste gevoelens kwetst.

Belgie.— De vijftienjarige prins Albert, tweede zoon van den graaf van Vlaanderen, is aan de militaire school te Brussel als cadet opgenomen. Koning Leopold is zijnen neef aan het leeraarspersoneel komen voorstellen, in tegenwoordigheid van den graaf en de gravin van Vlaanderen en van den minister van oorlog. Daarbij zeide de koning:

" Het is voor mij een groot genoegen, u mijn jonsten neef te komen voorstellen, evenals ik het zijn ouderen broeder gedaan heb. Ik wensch daarmede een bewijs van waardeering te geven aan deze inrichting, waar de prins de opleiding ontvangen zal, dienstig om hem de eigenschappen van een kundig officier te doen verkrijgen.

— Een buitengewoon gezantschap, bestaande uit den vice-admiraal Binkens en den kapitein De Ranits, is heden uit Den Haag hier aangekomen om aan het Belgische hof mededeeling te doen van het overlijden van Koning Willem III en het aanvaarden van het regentschap door Koningin Emma.

Rusland.—In het gouvernement Kief, nabij Shornoff, is een uitgestrekt bosch. Een boer, die er door ging, hoorde op eens kermen. Hij ging zoeken en bevond zich weldra voor een vreeselijk schouwspel.

Een man, van zijne kleeren beroofd, was aan een boom vastgemaakt; armen en beenen waren geheel met messteken doorkorven; een prop in den mond belette hem te schreeuwen; in zijne oogen staken groote spelden; eene vreeselijke dolksteek had hem den buik geopend. Op zijne naakte borst was een papier vastgenageld met de woorden: „Straf van een Spion. — De bevrijders van Rusland."

De boer verwittigde de politie; men droeg den stervende naar Kiew, maar hij blies den laatsten adem uit, voor men de stad had bereikt, zonder iets te hebben kunnen zeggen.

Het onderzoek bewees, dat de ongelukkige een kapitein der gendarmerie was, lid van de geheime politie. Van de moordenaars is nog geen spoor ontdekt.

— De *Novoje Vremya* bespreekt de bijeenkomst, welke te Londen is gehouden ten einde te protesteeren tegen de behandeling der Israëlieten in Rusland en betoogt, dat de Engelschen geen recht hebben zich met deze zaak in te laten.

„Wat zouden "—vraagt het blad — „ de Engelschen wel zeggen, indien wij hier te Petersburg bijeenkomsten gingen houden, waarin besluiten werden genomen ten gunste van de *Home rule* in Ierland? De Russische regeering heeft de maatregelen tegen de Joden niet genomen uit godsdienstige onverdraagzaamheid, maar uitsluitend om de Russische boeren tegen woekerhandel te beschermen. Rusland zal tegenover geheel Europa zijne onafhankelijkheid weten te handhaven."

Engeland. — Het conflict tusschen Portugal en Engeland dreigt weder eene ernstige wending te zullen nemen. Ieder oogenblik wordt te Lissabon de tijding verwacht, dat kolonel Sarmento aan het hoofd der van Mozambique uitgezonden expeditie in Manicaland zal zijn binnengerukt, om de Britsche Zuid-Afrikaansche kompagnie te straffen, die zich aldaar meester heeft gemaakt van Portugeesch grondgebied en zelfs de Portugeesche ambtenaren aldaar eenigen tijd heeft gevangengehouden.

—De tusschen Engeland en Duitschland tot stand gekomen schikking betreffende Oost-Afrika heeft een onverwachten nasleep. Te Car-es-Salaäm, waar naar alle waarschijnlijkheid de hoofdzetel zal komen van het duitsche bestuur op de kust, heeft een engelsche vennootschap in het begin dezer maand van den sultan van Zanzibar nagenoeg al den grond weten te krijgen, die voor den bouw der haven vereischt zou worden, benevens verschillende voorrechten voor de scheepvaart als anderszins. Dit is geschied niettegenstaande de Sultan niet meer dan in naam over het kustland te gebieden had en de geldelijke schadeloosstelling, die hij op grond van het engelschduitsche tractaat van Duitschland kan verlangen, hem reeds toegekend was. Over dit geval zullen ongetwijfeld diplomatieke inlichtingen verlangd worden.

V. S. v. N.-A. — Na overleg met den minister van financiën Windom heeft de senator Sherman namens de republikeinsche partij in den Senaat een wetsontwerp ingediend, waarin wordt besloten tot aankoop van den beschikbaren voorraad zilverbaren, die geschat wordt op 12,000,000 onsen, en tot uitgifte van 3 pCts obligaties ten bedrage van 100,000,000 dollar voor den aankoop der baren, indien dit noodig wordt geacht, ten einde de biljetten van de Nationale Bank te vervangen.

Oostenrijk.— De Kamer heeft het wetsontwerp aangenomen waarbij aan de regeering machtiging verleend wordt, afdeelingen militairen, samengesteld uit inboorlingen van Bosnië en de Herzegowina, op Oostenrijksch gebied in garnizoen te leggen.

Hongarije.— De Hongaarsche Kamer vertoont weer hetzelfde schouwspel van vorige jaren. Men heeft het thans op den minister der landsverdediging, baron Fejervary, gemunt. 13 *Dec.* Zaterdag maakte de oppositie het hem weder bijzonder lastig, waaronder zich vooral de afgevaardigde Pazmandi onderscheidde, die twee dagen te voren de lachers op zijne zijde had gehad, door, toen de minister loochende, dat er onregelmatigheden aan de staatswapenmagazijnen plaats hadden, en dat er geen voldoend toezicht werd gehouden op den wapenvoorraad, zeer kalm een bajonet van het nieuwe repetitiegeweer uit den zak te halen en die aan de geheele Kamer te vertoonen. De minister was toen geheel verbluft en trachtte het gebrek aan repliek te herstellen, door schertsend van den goochelaar-afgevaardigde te spreken. Zeer scherp antwoordde Pazmandi, dat, als hij goochelaar was, hij den minister naar Monaco zou goochelen, waar baron Fejervary aan de speeltafel beter op zijne plaats is dan in het departement van landsverdediging. Deze woorden verwekten op de banken der meerderheid een geweldigen storm, en de voorzitter slaagde er slechts met groote moeite in, de orde te herstellen.

Portugal.— De primaat-aartsbisschop van Braga heeft de oproepingen tot het in April te houden Katholiekencongres uitgevaardigd. De voornaamste punten van het program zijn: het uitspreken der noodzakelijkheid van de tijdelijke macht des Pausen; het uiteenzetten der houding van de Kerk jegens de verschillende regeeringsvormen en van hare leer over den oorsprong van het gezag; het vormen van eene vereeniging, met haar hoofdzetel te Braga en afdeelingen in Brazilië, om voortdurend te kunnen optreden in het belang der emigranten.

Azie.— Te Tai-Huy-Jos (China) zijn de Heidenen, na hunne afgodspriesters geraadpleegd te hebben, de huizen der Christenen aangevallen en doden vele personen. Het missiehuis en vele andere woningen werden in de asch gelegd.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 10 Enero.

Paris.— Noticianan di Roma ta anunciá koe Papa a aceptá di ta arbitro den Bélgica i Portugal den dje asunto di fronteranan di Congo i Angola.

Na Paris i na Lyon tabatin incendio grandi.

President Carnot a doena orden pa derá príncipe di Cuchtenburg coe toer honor; nan ta kere koe esai ta pa doena testimonio di simpatía pa Rusia.

Un telegrama di San Petersburgo ta bisa koe gran duquesa Xenia a engageere coe su primo Alejandro Michaelowich.

Trinta familia, bibá den caya Verrerie, a keda sin cas, na consecuencia di un incendio, koe a causá muchoe morto i un pérdida di más ó menos 200.000 peso.

General Boulanger dici koe él a abandoná su derechonan den política frances.

Riba un carta koe Mr Ferry a dirigí e courant *Le Matin*, Ducret a desafiële.

Tin rumor ta circulá koe rei di Rumania lo entregá corona na su sobrino.

Londres. — Parnell i O' Brien toer dos ta nengá koe es un di último ayi tabata invitá pa bira gefe dje partido irlandés.

Generalmente nan ta kere koe príncipe Fernando a engageere coe princesa Maria di Edimburgo.

Madrid.— Den luna di Abril lo bini un tarifa nobo na vigor pa islanan Filipina.

New-York. — Peso mejicano 81½ cts.

12 Enero

Paris.— E comisión di tarifanan a aprobá e proposición pa caba coe toer tratadonan, kitando esnan koe tin e cláusula tocanti nacionnan di mas favorecé.

Misioneronan americano koe nan a maltratá na islanan Carolina, a dirigí nan na Mr Blaine, pidiendo protección.

Londres.— Frio ta continuá na Europa. Sneeuw a caí na Algeria; toer tráfico ta pará.

Na Copenhage nan a boela ijs, koe tabata stop barcoenan, coe dinamita.

Madrid.— Nan ta bisa koe Gobierno lo doena un pensioen na e hendenan koe tabata condená, pasobra nan a toema parti den e revolución di Cartagena na 1871.

New-York. — Peso mejicano 82 cts.

13 Enero.

Paris. — Masjá grandi número di hende ta solicitá pa haya acción den e empréstito di gobierno. E hombernan político di toer partido ta manifestá unánimamente nan alegria di mira e bon resultado dje empréstito, koe ta doena prueba di rikeza i di poder di Francia. Na Londres nan a suscribí pa 210 miljón, i gobierno francés ta recibí felicitación di toer parti.

Londres. — Gladstone a scirbi e candidato liberal di Hartlepool, bisandoe koe e partido irlandés a aumenta sin malicia su representantenan den parlamento, pa motiboe koe nan a nengá di bolbe nombrá Parnell pa nan gefe.

Mr. Justin Macarthy i Mr O' Brien tabatin un conferencia na Bolonia. Mr Dillon a sali fo di New York pa bai Francia.

Madrid. — Podlewsky, e asesino dje general ruso Selviskoff, ta arrestá na Olot (Cataluña).

Republicánonan di toer color ta invitá den mayor parti di provincianan pa haci oposición na gobierno na próxima eleccionnan.

Courantnan di ministerio ta critiká e partido liberal cubano, pasobra nan a bisa koe nan lo no votá tan tempoe koe e lei electoral no ta modificá.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Als een bijzonderheid, wat snel rijden betreft, kan het volgende dienen: Toen dr. Rossingh op het Loo werd ontboden, is ZEd. van Deventer naar het vorstelijk verblijf gereden in 21 minuten; terwijl de trein daarvoor 34 minuten noodig heeft. Dit geschiedde in 2 rijtuigen met vier paarden elk; een werd gebruikt van Deventer naar Twello, en een van Twelle naar het Loo.

— Als een bewijs van de goedhartigheid van den overleden Koning, kan dienen: In 1854 woonde te Deventer een blind oud-militair, Andreas Ossewold genaamd, met zijne 2 kinderen van 9 en 4 jaar. Sinds 2 jaren had hij zijne oppassende vrouw, die het dagelijksch brood voor het gezin verdiende, door den dood verloren, en tobde hij voort, voor het onderhoud van zich en de kleinen geen andere middelen hebbende dan zijn pensioen, ten bedrage van f 136 's jaars, dus nog geen 40 cent per dag, het maximum dat destijds in dergelijke gevallen werd toegekend. Door den steeds meer nijpenden nood gedrongen, wendde Ossewold zich tot den toenmaligen burgemeester, den hr. G. Dumbar, die hem den raad gaf, pogingen aan te wenden om zich in een militair gesticht te doen opnemen. Dit denkbeeld lachte zeker den ongelukkige toe: maar hij kon het niet van zich verkrijgen te scheiden van zijne kinderen. Op zekeren dag, ten einde raad, liet hij zich door zijn oudsten zoon naar „Het Loo" geleiden. Z. M. reed toevallig het tweetal voorbij; doch zag den armen blinde na en ontving hem later zeer vriendelijk, zich houdende alsof hij niet de Koning, maar een hofbeambte was. De blinde deed op echt militaire wijze rapport van het smartelijk verlies, dat hem door het sterven van zijne vrouw had getroffen en van den treurigen toestand, waarin hij en zijne kinderen, ten gevolge daarvan, zich bevonden; terwijl hij ten slotte met beklemd hart mededeelde, dat hij niet gaarne van zijne kinderen zou scheiden. Nadat de Koning, die belangstellend de lijdensgeschiedenis had aangehoord, den man nog een paar vragen in verband met zijne blindheid had gedaan, begreep de ongelukkige, dat hij met den Koning zelven te doen hád en was zichtbaar verlegen over de vrijmoedigheid, waarmede hij dan tot toe gesproken had; doch de Koning greep zijne hand, sprak hem moed in, overhandigde hem eene som gelds, en zeide niet te willen, dat hij weder te voet met zijn jongen naar Deventer zou terugkeeren. De blinde Ossewold is reeds veel jaren dood; maar de zoon meende in den geest zijns vaders te handelen, door ook deze edelmoedige handeling van Willem den Goeden aan de vergetelheid te ontrukken. — En die daad van piëteit en dankbaarheid strekt hem ter eere!

— De titels van wijlen Z. M. koning Willem III, die door enz., enz., enz., werden aangeduid, zijn: graaf van Catzen-Ellebogen, Vianden, Diez, Spiegelberg, Buren, Leerdam en Kuilenburg; markies van Veere en Vlissingen; baron van Breda, Beilstein, de stad Grave en het Land van Cuijk, IJselstein, Kranendonk, Eindhoven en Liesveld; heer van Bredevoort, Turnhout, Geertruidenberg, Willemstad, De Klundert, St. Martensdijk, Zevenbergen, Steenbergen, de Hooge en Lage Zwaluwe, Naaldwijk, Diest, Grimbergen, Herstal, Arlay, Noseroy, St. Vith, Butgenbach, Dausburg, Warneton en het Loo; onafhankelijk heer van het eiland Ameland; erfburggraaf van Antwerpen en Besançon.

— Niet alleen de Eikenkroon, maar ook de Gouden Leeuw van Nassau is voor ons Vorstenhuis verloren gegaan. In het tijdschrift *De Ned. Heraut*, 6e jaargang, 3e, aflevering, bl. 160 en volgende ('s Hage, C. van Doorn en Zoon, 1890) betoogt nl. mr. A. J. graaf van Randwijck, dat bij overlijden van koning Willem III, de Koningin of de Koningin-weduwe-Regentes de orde van den Gouden Leeuw van Nassau niet kan verleenen, vooral op grond, dat de Gouden Leeuw is geworden eene Luxemburgsche orde, ingevolge het besluit van den Groothertog van Luxemburg van 31 Maart 1858, waardoor de orde van den Gouden Leeuw heeft opgehouden eene huisorde te zijn. Prof. Buys in zijn werk: *De Grondwet*, 1e. deel, bl. 268, wijst er op, dat genoemde orde is eene Luxemburgsche Staatsorde.

— Onder de Regeering van Willem III hadden wij 17 Ministeriës, met een gemiddelenden duur van 2½ jaar.

Sir Barlett stond bekend als een groot liefhebber van lichaamsoefeningen en zag daarom met verdriet, dat zijn beide neefs lui en vadsig waren, nooit gymnastische oefeningen uitvoeren en iederen morgen een gat in den dag sliepen. Om hen van levenswijze te doen veranderen, maakte hij het volgende testament:

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 12 Januari 1891 is aan de commissie tot het afnemen in 1890 van de examens, bedoeld in art. 20 van de onderwijs-verordening, dank betuigd voor de door haar bewezen diensten, en tot het afnemen van die examens in 1891 benoemd de heer E. D. E. van den Bosche, lid van de Schoolcommissie, als Voorzitter, en als leden de heer H. K. A. Michelsen en mejuffrouw A. C. Bakhoven.

— Bij Gouvernements beschikking dd. 12 Januari 1891 is aan de commissie tot het afnemen in 1890 der examens, bedoeld in artt. 29, 32 en 45 van de onderwijs-verordening, dank betuigd voor de door haar bewezen diensten, en tot het afnemen van die examens in 1891 benoemd: de heer J. R. G. de Veer tot lid en Voorzitter, en verder de volgende in alphabetische orde genoemde heeren, als leden: P. Gilzing, H. Haytink, E. A. van Romondt, Dr. P. Sanderson, S. Senior, en Ds. J. A. Tydeman.

Ten parkette van den Procureur-generaal liggen ter beschikking van den daarop rechthebbende de volgende alhier op straat gevonden voorwerpen:

een *ijzeren sleuteltje*, een *zakdoek* en een *een stel overhemdsknoopen*.

Lijst van de brieven die onbestelbaar zijn bevonden:

Cornelio Brandi, Betzi Cordero, Antonio Gonzales, Luis Gutmann, I van Indenkleet, Valentin Rada, Soesaneet Skoop, O. J. Sassau.

Een aangeteekende brief:
Alejandro Deykers.

Tengevolge van een stoornis aan den kabel, moeten de berichten uit Curaçao naar Europa en de Vereenigde Staten worden overgeseind via Panama, tegen een verhoogd tarief. De verhooging bedraagt *f.* 2.40 per woord.

NEDERLAND.

H. M. de Koningin-regentes heeft den minister van oorlog uitgenoodigd, aan alle officieren en verdere militairen van de landmacht, die door hunne tegenwoordigheid of door hun optreden in de laatste, treurige dagen hebben medegewerkt tot het brengen eener laatste, eerbiedige hulde aan wijlen Z. M. Koning Willem III, daarvoor Hoogstderzelver dank over te brengen.

H. M. deed den minister daarbij tevens de mededeeling geworden, dat Hoogstdezelve het leger erkentelijk is voor zijne deelneming en voor zijne houding bij de droevige plechtigheden waarbij de diensten der militaire macht werden gevraagd.

De minister van oorlog heeft ter voldoening aan voorschreven opdracht van H. M. de Koningin-weduwe, Regentes, het vorenstaande ter kennis van de autoriteiten der landmacht gebracht.

De inhoud dezer kennisgeving zal door de commandanten van compagnieën, escadrons en batterijen; de hoofden van militaire inrichtingen, enz., aan hunne vereenigde onderhoorigen moeten worden medegedeeld; terwijl chefs van dienst commandeerende officieren van korpsen, enz., maatregelen zullen behooren te treffen, opdat ook de onder hunne bevelen gestelde officieren en verdere militairen — voor zoover zij die mededeeling niet op de evenvermelde wijze, of rechtstreeks uit het *Recueil Militair* vernemen — daarmede in kennis gesteld worden.

— Bij gelegenheid van de *cour*, welke H. M. de Koningin-Weduwe, Regentes zal houden, wenscht H. M. dat de officieren uit de residentie aan H. M. voorgesteld zullen worden.

— H. M. de Koningin - Regentes heeft aan den burgemeester van 's-Gravenhage een som gezonden van f 4000 ten behoeve der algemeene armen.

— H. M. de Koningin-regentes wilde een bewijs geven harer bijzondere waardeering der diensten van Nederlands strijders in de gedenkwaardige jaren 1813-1815, heeft goedgevonden te bepalen;

Aan ieder oudstrijder der jaren 1813-1815, gerechtigd tot het dragen van het Zilveren Kruis, wordt jaarlijks, op zijne aanvrage tot de Koningin, bij wijze van gratificatie eene geldelijke tegemoetkoming van *f* 150 verleend ten laste der begrooting van het Departement van Oorlog, mits blijke, dat hij uit eigen middelen niet voldoende in zijn levensonderhoud kan voorzien. Die tegemoetkoming zal voor de eerste maal, zoo mogelijk, nog in den loop van 1890 en verder telkens omstreeks het midden der maand Juni worden uitgekeerd.

— De Koningskamer in het *Panopticum* te Amsterdam is nu veranderd in een treurkamer, versierd met planten en witte rozen. H. M. de Regentes zit in een leunstoel, met onze jeugdige Koningin aan haar zijde, beiden in diepen, ernstigen rouw een welgelijkend levensgroot portret aanschouwende van nu wijlen den Koning. Het geheel is eenvoudig en bescheiden.

— H. M. de Koningin-Regentes heeft het verlangen te kennen gegeven, dat de ministers wekelijks bij H. M. in audientie zullen verschijnen, evenals bij het leven van den Koning gebruikelijk was, wanneer Z. M. in Den Haag vertoefde.

— H. M. de Koningin-Regentes heeft generaal-majoor C. H. F. graaf Dumonceau benoemd tot adjudant-generaal van H. M. Koningin Wilhelmina. Voorts tot particulier secretaris van H. M. de Regentes, den particulier secretaris van wijlen den Koning, jhr. S. M. S. De Ranitz, en tot hofdame jonkvrouw A. Juckama van Burmania baronesse Rengers.

— Tot officieele bekendmaking van 's Konings-overlijden, de daarop gevolgde troonsverwisseling en het optreden van H. M. de Regentes zullen vertrekken: naar Londen graaf Schimmelpenninck en jhr. Govaerts van Simonshaven; naar Berlijn graaf Dumonceau; naar Parijs en Brussel vice-admiraal Binkens en de kapitein jhr. De Ranitz; naar Italië en Oostenrijk de luit.-gen. Alewijn; naar Zweden en Denemarken baron Du Tour van Bellinckhaven en jhr. Pabst van Bingerden; naar Rusland luit.-generaal Verspijck en kapt. Sirtema van Grovestins.

— Nu de vreemde vorsten en hooggeplaatste personen bijna allen de residentie verlaten hebben, ziet het er in den omtrek van het Koninklijk paleis weder uit als in de dagen toen onze derde Koning Willem nog in de volle kracht zijns levens was, en Hij het grootste deel van 't jaar in de hofstad doorbracht.

Zag men nog geen maand geleden alleen de venster van het bedienend personeel verlicht en een enkelen schildwacht, mistroostig op zijn geweer leunende, in een hoekje weggedoken op zijn post staan, terwijl de bezoekers zich bepaalden tot den knecht van den eenen of anderen hofleverancier, tegenwoordig heerscht er meer drukte. De vensters van Hare Majesteit zijn vroolijk verlicht, aanhoudend rijden meer of minder sierlijk opgetuigde equipages het voorplein op, en twee schildwachten stappen lustig heen en weer en kijken de oogen uit naar de mooi aangekleede dames en heeren, die hunne opwachting ten paleize komen maken.

Hare Majesteit heeft nl. den wensch te kennen gegeven, dat alle zaken, op het landbestuur betrekking hebbende, voortaan zouden worden behandeld op dezelfde wijze, als dit geschiedde, vóórdat wijlen haar echtgenoot ook de winter op *Het Loo* door moest brengen, en behandelt dus gewichtige regeeringszaken mondeling met de bij de zaak betrokken autoriteiten, die hierdoor op gezette tijden bij hare Majesteit ter audiëntie gaan. Natuurlijk is er veel achterstallig werk, dat zich in de afgeloopen maand heeft opeengehoopt, en zijn er een massa zaken, welke op de bekrachtiging van de Koningin-Weduwe-Regentes wachtten.

Onze Regentes laat zich op de hoogte stellen van alle dingen, waarover zij te beslissen heeft en doet zich alle stukken voorleggen, welke tot heden, op bevel van wijlen Haren Gemaal, moesten worden ingediend. Zoo wordt H. M. dagelijks nog eene opgave gezonden door den generaal-majoor, met het gouverneurschap van de residentie belast, van de verschillende oefeningen en evolutiën, welken dien dag door het regiment grenadiers en jagers zullen worden uitgevoerd, en worden de verschillende mutatiën met de officieren van dat korps plaats grijpende, dadelijk ter Harer kennis gebracht. Dat H. M. ingenomen is met het leger in 't algemeen, blijkt voldoende uit het feit dat Zij den minister van oorlog heeft opgedragen Haren welgemeenden dank over te brengen aan alle officieren en minderen van het leger, voor de gevoelens van eerbied en verknochtheid, door hen aan den dag gelegd bij het overlijden van Koning Willem den Derden en voor de goede houding bij de teraardebestelling van den overleden Vorst."

— Z. H. de Paus heeft een eigenhandig geschreven brief van rouwbeklag gezonden en door tusschenkomst van den internuntius bij ons Hof, Z. Exc. Mgr. Rinaldini, aan H. M. de Koningin-regentes doen toekomen.

BUITENLAND.

Rome.— Het bericht, dat de gezondheidstoestand des H. Vaders te wenschen zou overlaten, "zooals de telegraaf meldde", stemt niet overeen met de tijdingen, die nog in de laatste dagen uit Rome ontvangen zijn. Volgens eene Romeinsche correspondentie aan de *Tijd* was Leo XIII den 11 Dec. nog zeer welvarend en verrichtte hij zijne gewone bezigheden. zelf zeer vroeg opstaande, zoodat hij reeds voor zevenen de H. Mis had gelezen; en blijkens een bericht uit Rome aan de *Monde* ontving de H. Vader den 12 dezer den bisschop van Nancy en Toul in eene audientie, die meer dan een uur heeft geduurd. Bij het heengaan betuigde Mgr. Turinaz er zijne blijdschap over, dat het den Algoede behaagd had, Leo XIII, tot troost van alle Katholieken, zulk een krachtige gezondheid te verleenen.

Ook het te Berlijn gevestigde depêchen-bureau *De Herold* weet uit uitstekende bron mede te deelen, dat het den Paus voortreffelijk gaat en dat hij zich krachtiger gevoelt dan in het vorige jaar. Daarentegen houdt de Romeinsche correspondent der *National Zeitung* zijn bericht vol, en telegrafeert hij dat er sinds eergisteren in 's Pausen toestand geene verandering is gekomen; dat hij zijne slaapkamer moet houden, en dat wel in warme temperatuur.— De Berlijnsche correspondent van de *N. R.Ct.*, die 't bovenstaande overseint, meent dat de tegenstrijdigheid tusschen deze beide berichten waarschijnlijk hierin schuilt, dat het eene uit de kringen des Vaticaans, het andere uit de omgeving van het Italiaansch departement van buitenlandsche zaken afkomstig is. — Voor deze meening bestaat wel eenige grond; immers het is een feit, dat Crispi er op uit is, den Paus in het Vaticaan te bespieden; het blijft echter de vraag of zijne spionnen ditmaal wel ingelicht zijn.

— De *Moniteur de Rome* van den 16 December j. l. heeft over de onlangs vermelde ziekte van den Paus het volgende bericht: Verscheidene buitenlandsche bladen deelen hunnen lezers mede dat de H. Vader ernstig ziek is geworden.

Wij kunnen uitdrukkelijk verzekeren dat die geruchten uit kwaadwilligheid rondgestrooid, ten eenen male valsch zijn en dat de gezondheid van Z. H. niets te wenschen overlaat.

Wij waarschuwen het publiek nogmaals — voegt het blad er bij — tegen die vreesaanjagende verzinsels die geregeld verspreid worden, om de hoofden in de war te brengen.

Italie.— Tusschen Italië en Bulgarije bestaat eenige spanning tengevolge van een conflict, dat tusschen de plaatselijke overheid van Philippopolis en den vice-consul van Italië te dier stede is ontstaan naar aanleiding van het failliet van een Italiaansch koopman.

De Bulgaarsche minister van buitenlandsche zaken heeft schriftelijk van den diplomatieken agent van Italië te Safir het ontslag van den vice-consul verzocht. Deze heeft de aanvraag naar Rome opgezonden, maar de heer Crispi heeft in zijn gewonen trots zich niet eens gewaardigd, er antwoord op te geven, en dit vooral heeft groote verbittering gewekt. Een der bladen vraagt dan ook, of de regeering zich door Italië als kwajongen zal laten behandelen.

„Vreest men wellicht een afbreken der betrekkingen met Italië?" schrijft het blad. „Eene breuk onder dergelijke omstandigheden zou voor Bulgarije niet de minste nadeelen hebben. Integendeel, Italië alleen zou erbij verliezen."

— Het gerucht, dat kardinaal Rampolla zal aftreden als staatssecretaris, wordt weder door den Romeinschen correspondent van de *Köln. Volkszig.* opgeworpen. Deze meldt, dat Z. Em. zal vervangen worden door Mgr. Vannutelli, benoemd kardinaal en nuntius te Lissabon. Mgr. Jacobini, secretaris der Propaganda, zou nuntius te Lissabon worden, en kardinaal Rampolla, prefect dier Congregatie ter vervanging van kardinaal Simeon, die wenscht af te treden.

— De secretaris der Munchener nuntiatuur, dus seint men aan den *Courier de Bruxelles* uit Rome, is dezer dagen hier gearriveerd met gewichtige stukken, betreffende de afschaffing der Jesuïeten- en Redemptoristenwet in Beieren. Aan het Vaticaan hoopt men dat de wet zal worden ingetrokken, wegens de goede gezindheid des ministers Von Crailsheim.

Duitschland. — De erfprins Wilhelm van Luxemburg is 13 Dec. te Berlijn aangekomen. Hij werd aan het spoorweg-station ontvangen door prins Friedrich Leopold, de commandanten van het gardekorps en andere generaals. Eene compagnie fuseliers der garde met het vaandel en de muziek vormde de eerewacht en defileerde voor den erfprins.

— Keizer Wilhelm ontving den erfgroothertog van Luxemburg, die de officieele mededeeling van groot-hertog Adolf 's troonsbestijging kwam overbrengen. Op de receptie volgde een diner ten hove, waarbij de prinsen van den bloede, de rijkskanselier Caprivi, graaf Moltke, de Ministers en de bevelvoerende generaals genoodigd waren.

— Keizer Wilhelm heeft aan kroonprins Willem van Luxemburg de orde van den Zwarten Adelaar verleend.

— Dr. Jansen, de groote geschiedschrijver, heeft bedankt voor de hem aangeboden betrekking van archivaris bij het Vaticaan.

Frankrijk.— Eenige dagen geleden scheen alles reddeloos verloren, het budget van financiën zou verworpen en de nieuwe leening worden afgestemd; van alle kanten werd een nieuwe kabinetscrisis voorbereid, en men sprak reeds van de voorloopige credieten als van een nieuw schrikbeeld, maar ziedaar alles opeens van richting veranderd, dat men het door geven en nemen weder eens wordt, en dat die zoo lang gevreesde begrooting van '91 met de ontzaglijke meerderheid van 363 tegen 54 stemmen wordt aangenomen. Nog denzelfden avond tegen zes uur. heeft de minister zijn meesterstuk zelf bij den Senaat ingediend, zoodat deze nog juist den tijd zal hebben, door aanneming van het geheel, een schipbreuk te voorkomen. Van een grondig onderzoek kan toch wel geen sprake meer zijn, daar de beide wetgevende lichamen wegens de Senaatsverkiezingen tegen den 18en uiteengaan, maar men zal ten minste een conflict kunnen voorkomen; de Kamer betwist steeds aan den Senaat het recht van amendement op de begrootingen; deze zal nu met het kort tijdsverloop kunnen schermen dat men hem gelaten heeft en met de onmogelijkheid om in acht dagen een arbeid af te doen waaraan de Kamer ruim twee maanden besteed heeft.

— De *Paix* deelt mede, dat de overeenkomst, waarbij verlenging wordt toegestaan voor de uitvoering van de werken te Panama, geteekend is door de regeering van Columbia en door een gemachtigde van de-

curators der Panama-maatschappij.

— In 1828 werd door Mgr. de Latour-Laudorthe een schoolgebouw aan de stad Pamiers vermaakt, op voorwaarde dat het gemeentebestuur den met het onderwijs belasten Broeders de tractementen van gemeente-onderwijzers zou verstrekken. De gestelde conditie werd aangenomen, maar sedert de wet op het verplicht leekenonderwijs is zij niet meer vervuld. De erfgenamen hebben het legaat teruggeëischt, en de rechtbank heeft hun gelijk gegeven.

Zoo verliezen de gemeenten de gedane giften ten bate van het volksonderwijs, terwijl zij zich verarmen om wille van een onderricht, dat de gezinnen in hun hoiligste gevoelens kwetst.

Belgie.— De vijftienjarige prins Albert, tweede zoon van den graaf van Vlaanderen, is aan de militaire school te Brussel als cadet opgenomen. Koning Leopold is zijnen neef aan het leeraarspersoneel komen voorstellen, in tegenwoordigheid van den graaf en de gravin van Vlaanderen en van den minister van oorlog. Daarbij zeide de koning:

" Het is voor mij een groot genoegen, u mijn jonsten neef te komen voorstellen, evenals ik het zijn ouderen broeder gedaan heb. Ik wensch daarmede een bewijs van waardeering te geven aan deze inrichting, waar de prins de opleiding ontvangen zal, dienstig om hem de eigenschappen van een kundig officier te doen verkrijgen.

— Een buitengewoon gezantschap, bestaande uit den vice-admiraal Binkens en den kapitein De Ranits, is heden uit Den Haag hier aangekomen om aan het Belgische hof mededeeling te doen van het overlijden van Koning Willem III en het aanvaarden van het regentschap door Koningin Emma.

Rusland.—In het gouvernement Kief, nabij Shornoff, is een uitgestrekt bosch. Een boer, die er door ging, hoorde op eens kermen. Hij ging zoeken en bevond zich weldra voor een vreeselijk schouwspel.

Een man, van zijne kleeren beroofd, was aan een boom vastgemaakt; armen en beenen waren geheel met messteken doorkorven; een prop in den mond belette hem te schreeuwen; in zijne oogen staken groote spelden; eene vreeselijke dolksteek had hem den buik geopend. Op zijne naakte borst was een papier vastgenageld met de woorden: „Straf van een Spion. — De bevrijders van Rusland."

De boer verwittigde de politie; men droeg den stervende naar Kiew, maar hij blies den laatsten adem uit, voor men de stad had bereikt, zonder iets te hebben kunnen zeggen.

Het onderzoek bewees, dat de ongelukkige een kapitein der gendarmerie was, lid van de geheime politie.

Van de moordenaars is nog geen spoor ontdekt.

— De *Novoje Vremya* bespreekt de bijeenkomst, welke te Londen is gehouden ten einde te protesteeren tegen de behandeling der Israëlieten in Rusland en betoogt, dat de Engelschen geen recht hebben zich met deze zaak in te laten.

„Wat zouden"—vraagt het blad — „de Engelschen wel zeggen, indien wij hier te Petersburg bijeenkomsten gingen houden, waarin besluiten werden genomen ten gunste van de *Home rule* in Ierland? De Russische regeering heeft de maatregelen tegen de Joden niet genomen uit godsdienstige onverdraagzaamheid, maar uitsluitend om de Russische boeren tegen woekerhandel te beschermen. Rusland zal tegenover geheel Europa zijne onafhankelijkheid weten te handhaven."

Engeland. — Het conflict tusschen Portugal en Engeland dreigt weder eene ernstige wending te zullen nemen. Ieder oogenblik wordt te Lissabon de tijding verwacht, dat kolonel Sarmento aan het hoofd der van Mozambique uitgezonden expeditie in Manicaland zal zijn binnengerukt, om de Britsche Zuid-Afrikaansche kompagnie te straffen, die zich aldaar meester heeft gemaakt van Portugeesch grondgebied en zelfs de Portugeesche ambtenaren aldaar eenigen tijd heeft gevangengehouden.

—De tusschen Engeland en Duitschland tot stand gekomen schikking betreffende Oost-Afrika heeft een onverwachten nasleep. Te Car-es-Salaäm, waar naar alle waarschijnlijkheid de hoofdzetel zal komen van het duitsche bestuur op de kust, heeft een engelsche vennootschap in het begin dezer maand van den sultan van Zanzibar nagenoeg al den grond weten te krijgen, die voor den bouw der haven vereischt zou worden, benevens verschillende voorrechten voor de scheepvaart als anderszins. Dit is geschied niettegenstaande de Sultan niet meer dan in naam over het kustland te gebieden had en de geldelijke schadeloosstelling, die hij op grond van het engelschduitsche tractaat van Duitschland kan verlangen, hem reeds toegekend was. Over dit geval zullen ongetwijfeld diplomatieke inlichtingen verlangd worden.

V. S. v. N.-A. — Na overleg met den minister van financiën Windom heeft de senator Sherman namens de republikeinsche partij in den Senaat een wetsontwerp ingediend, waarin wordt besloten tot aankoop van den beschikbaren voorraad zilverbaren, die geschat wordt op 12,000,000 onsen, en tot uitgifte van 2 pCts obligaties ten bedrage van 100,000,000 dollar voor den aankoop der baren, indien dit noodig wordt geacht, ten einde de biljetten van de Nationale Bank te vervangen.

Oostenrijk.— De Kamer heeft het wetsontwerp aangenomen waarbij aan de regeering machtiging verleend wordt, afdeelingen militairen, samengesteld uit inboorlingen van Bosnië en de Herzegowina, op Oostenrijksch gebied in garnizoen te leggen.

Hongarije.— De Hongaarsche Kamer vertoont weer hetzelfde schouwspel van vorige jaren. Men heeft het thans op den minister der landsverdediging, baron Fejervary, gemunt. 13 *Dec.* Zaterdag maakte de oppositie het hem weder bijzonder lastig, waaronder zich vooral de afgevaardigde Pazmandi onderscheidde, die twee dagen te voren de lachers op zijne zijde had gehad, door, toen de minister loochende, dat er oneerlijkheden aan de staatswapenmagazijnen plaats hadden, en dat er geen voldoend toezicht werd gehouden op den wapenvoorraad, zeer kalm een bajonet van het nieuwe repetitiegeweer uit den zak te halen en die aan de geheele Kamer te vertoonen. De minister was toen geheel verbluft en trachtte het gebrek aan repliek te herstellen, door schertsend van den goochelaar-afgevaardigde te spreken. Zeer scherp antwoordde Pazmandi, dat, als hij goochelaar was, hij den minister naar Monaco zou goochelen, waar baron Fejervary aan de speeltafel beter op zijne plaats is dan in het departement van landsverdediging. Deze woorden verwekten op de banken der meerderheid een geweldigen storm, en de voorzitter slaagde er slechts met groote moeite in, de orde te herstellen.

Portugal.— De primaat-aartsbisschop van Braga heeft de oproepingen tot het in April te houden Katholiekencongres uitgevaardigd. De voornaamste punten van het program zijn: het uitspreken der noodzakelijkheid van de tijdelijke macht des Pausen; het uiteenzetten der houding van de Kerk jegens de verschillende regeeringsvormen en van hare leer over den oorsprong van het gezag; het vormen van eene vereeniging, met haar hoofdzetel te Braga en afdeelingen in Brazilië, om voortdurend te kunnen optreden in het belang der emigranten.

Azie.— Te Tai-Huy-Jos (China) zijn de Heidenen, na hunne afgodspriesters geraadpleegd te hebben, de huizen der Christenen aangevallen en doden vele personen. Het missiehuis en vele andere woningen werden in de asch gelegd.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 10 Enero.

Paris.— Noticianan di Roma ta anunciá koe Papa a aceptá di ta arbitro den Bélgica i Portugal den dje asunto di fronteranan di Congo i Angola.

Na Paris i na Lyon tabatin incendio grandi.

President Carnot a doena orden pa derá principe di Cuchtenburg coe toer honor; nan ta kere koe esai ta pa doena testimonio di simpatía pa Rusia.

Un telegrama di San Petersburgo ta bisa koe gran duquesa Xenia a engageere coe su primo Alejandro Michaelowich.

Trinta familia, bibá den caya Verrerie, a keda sin cas, na consecuencia di un incendio, koe a causá muchoe morto i un pérdida di más ó menos 200.000 peso.

General Boulanger dici koe él a abandoná su derechonan den política frances.

Riba un carta koe Mr Ferry a dirigí e courant *Le Matin*, Ducret a desafiële.

Tin rumor ta circulá koe rei di Rumania lo entregá corona na su sobrino.

Londres. — Parnell i O' Brien toer dos ta nengá koe es un di último ayi tabata invitá pa bira gefe dje partido irlandés.

Generalmente nan ta kere koe príncipe Fernando a engageere coe princesa Maria di Edimburgo.

Madrid.— Den luna di Abril lo bini un tarifa nobo na vigor pa islanan Filipina.

New-York. — Peso mejicano 81½ cts.

12 Enero

Paris.— E comisión di tarifanan a aprobá e proposición pa caba coe toer tratadonan, kitando esnan koe tin e cláusula tocanti nacionnan di mas favorecé.

Misioneronan americano koe nan a maltratá na islanan Carolina, a dirigí nan na Mr Blaine, pidiendo protección.

Londres.— Frio ta continuá na Europa. Sneeuw a caí na Algeria: toer tráfico ta pará.

Na Copenhage nan a boela ijs, koe tabata stop barcoenan, coe dinamita.

Madrid.— Nan ta bisa koe Gobierno lo doena un pensioen na e hendenan koe tabata condená, pasobra nan a toema parti den e revolución di Cartagena na 1871.

New-York. — Peso mejicano 82 cts.

13 Enero.

Paris. — Masjá grandi número di hende ta solicitá pa haya acción den e empréstito di gobierno. E hombernan político di toer partido ta manifestá unánimamente nan alegría di mira e bon resultado dje empréstito, koe ta doena prueba di rikeza i di poder di Francia. Na Londres nan a suscribí pa 210 miljón, i gobierno francés ta recibí felicitación di toer parti.

Londres. — Gladstone a scirbi e candidato liberal di Hartlepool, bisandoe koe e partido irlandés a aumenta sin malicia su representantenan den parlamento, pa motiboe koe nan a nengá di bolbe nombrá Parnell pa nan gefe.

Mr. Justin Macarthy i Mr O' Brien tabatin un conferencia na Bolonia. Mr Dillon a sali fo di New York pa bai Francia.

Madrid. — Podlewsky, e asesino dje general ruso Selviskoff, ta arrestá na Olot (Cataluña).

Republicánonan di toer color ta invitá den mayor parti di provincianan pa haci oposición na gobierno na próxima eleccionnan.

Courantnan di ministerio ta criticá e partido liberal cubano, pasobra nan a bisa koe nan lo no votá tan tempoe koe e lei electoral no ta modificá.

VERSCHEIDENHEDEN.

— Als een bijzonderheid, wat snel rijden betreft, kan het volgende dienen: Toen dr. Rossingh op het Loo werd ontboden, is ZEd. van Deventer naar het vorstelijk verblijf gereden in 21 minuten; terwijl de trein daarvoor 34 minuten noodig heeft. Dit geschiedde in 2 rijtuigen met vier paarden elk; een werd gebruikt van Deventer naar Twello, en een van Twelle naar het Loo.

— Als een bewijs van de goedhartigheid van den overleden Koning, kan dienen: In 1854 woonde te Deventer een blind oud-militair, Andreas Ossewold genaamd, met zijne 2 kinderen van 9 en 4 jaar. Sinds 2 jaren had hij zijne oppassende vrouw, die het dagelijksch brood voor het gezin verdiende, door den dood verloren, en tobde hij voort, voor het onderhoud van zich en de kleinen geen andere middelen hebbende dan zijn pensioen, ten bedrage van f 136 's jaars, dus nog geen 40 cent per dag, het maximum dat destijds in dergelijke gevallen werd toegekend. Door den steeds meer nijpenden nood gedrongen, wendde Ossewold zich tot den toenmaligen burgemeester, den hr. G. Dumbar, die hem den raad gaf, pogingen aan te wenden om zich in een militair gesticht te doen opnemen. Dit denkbeeld lachte zeker den ongelukkigen toe: maar hij kon het niet van zich verkrijgen te scheiden van zijne kinderen. Op zekeren dag, ten einde raad, liet hij zich door zijn oudsten zoon naar „Het Loo" geleiden. Z. M. reed toevallig het tweetal voorbij; doch zag den armen blinde na en ontving hem later zeer vriendelijk, zich houdende alsof hij niet de Koning, maar een hofbeambte was. De blinde deed op echt militaire wijze rapport van het smartelijk verlies, dat hem door het sterven van zijne vrouw had getroffen en van den treurigen toestand, waarin hij en zijne kinderen, ten gevolge daarvan, zich bevonden; terwijl hij ten slotte met beklemd hart mededeelde, dat hij niet gaarne van zijne kinderen zou scheiden. Nadat de Koning, die belangstellend de lijdensgeschiedenis had aangehoord, den man nog een paar vragen in verband met zijne blindheid had gedaan, begreep de ongelukkige, dat hij met den Koning zelven te doen had en was zichtbaar verlegen over de vrijmoedigheid, waarmede hij dan tot toe gesproken had; doch de Koning greep zijne hand, sprak hem moed in, overhandigde hem eene som gelds, en zeide niet te willen, dat hij weder te voet met zijn jongen naar Deventer zou terugkeeren. De blinde Ossewold is reeds veel jaren dood; maar de zoon meende in den geest zijns vaders te handelen, door ook deze edelmoedige handeling van Willem den Goeden aan de vergetelheid te ontrukken. — En die daad van piëteit en dankbaarheid strekt hem ter eere!

— De titels van wijlen Z. M. koning Willem III, die door enz., enz., enz., werden aangeduid, zijn: graaf van Catzen-Ellebogen, Vianden, Diez, Spiegelberg, Buren, Leerdam en Kuilenburg; markies van Veere en Vlissingen; baron van Breda, Beilstein, de stad Grave en het Land van Cuijk, IJselstein, Kranendonk, Eindhoven en Liesveld; heer van Bredevoort, Turnhout, Geertruidenberg, Willemstad, De Klundert, St. Martensdijk, Zevenbergen, Steenbergen, de Hooge en Lage Zwaluwe, Naaldwijk, Diest, Grimbergen, Herstal, Arlay, Noseroy, St. Vith, Butgenbach, Dausburg, Warneton en het Loo; onafhankelijk heer van het eiland Ameland; erfburggraaf van Antwerpen en Besançon.

— Niet alleen de Eikenkroon, maar ook de Gouden Leeuw van Nassau is voor ons Vorstenhuis verloren gegaan. In het tijdschrift *De Ned. Heraut*, 6e jaargang, 3e, aflevering, bl. 160 en volgende ('s Hage, C. van Doorn en Zoon, 1890) betoogt nl. mr. A. J. graaf van Randwijck, dat bij overlijden van koning Willem III, de Koningin of de Koningin-weduwe-Regentes de orde van den Gouden Leeuw van Nassau niet kan verleenen, vooral op grond, dat de Gouden Leeuw is geworden eene Luxemburgsche orde, ingevolge het besluit van den Groothertog van Luxemburg van 31 Maart 1858, waardoor de orde van den Gouden Leeuw heeft opgehouden eene huisorde te zijn. Prof. Buys in zijn werk: *De Grondwet*, 1e. deel, bl. 268, wijst er op, dat genoemde orde is eene Luxemburgsche Staatsorde.

— Onder de Regeering van Willem III hadden wij 17 Ministeriës, met een gemiddelenden duur van 2⅓ jaar.

———

Sir Barlett stond bekend als een groot liefhebber van lichaamsoefeningen en zag daarom met verdriet, dat zijn beide neefs lui en vadsig waren, nooit gymnastische oefeningen uitvoerden en iederen morgen een gat in den dag sliepen. Om hen van levenswijze te doen veranderen, maakte hij het volgende testament:

"Aangezien ik vrouw noch kinderen heb, vermaak ik mijn geheele vermogen aan mijne beide neefs, onder de volgende voorwaarden: Daar het langslapers zijn, zullen zij den uitvoerder van mijn uitersten wil voldoende bewijzen geven, dat zij in 't vervolg vroeg opstaan en lichaamsbewegingen doen in de open lucht, van 5 April—10 October des morgens van 5—8 uur en van 10 October—5 April elken morgen van 7—8 uur. Eerst wanneer zij zeven jaren lang na mijn dood deze levenswijze gevolgd hebben, zullen zij het recht hebben mijne nalatenschap te aanvaarden. Bij de minste afwijking van dezen regel — ziekte natuurlijk uitgezonderd — zullen zij alle aanspraken op de erfenis verliezen."

Dokter Meinter heeft een boekje uitgegeven, waarvan hij het volgende zegt. Veel ziekten schrijft hij op rekening van de modegrillen. Hij veroordeelt in de eerste plaats de dwaze overlading van het hoofd, hetzij met valsch haar, allerlei kammen, spelden en andere versieringen, die de dames noodzaken haar hoofd te bewegen, als de ronddraaiende medepop bij de uitstalling van den coiffeur.

Het enge schoeisel is de schuld dat menige dame zich aanvankelijk niet genoeg beweegt. Is zij aan het eng schoeisel eindelijk gewend, dan openbaart zich eerst het nadeel. Het belet den regelmatigen bloedsomloop in de aderen.— Van daar altoos koude voeten, zoodat ze zelfs des nachts niets anders dan op kunstmatige wijze warm te krijgen zijn.

De derde dwaasheid, waartegen hij erg te velde trekt, is 't korset of keurslijf. Hij waarschuwt vooral de moeders. Niets is nadeeliger, zegt hij, dan de kleinen in een keurslijf te steken. Menige moeder ziet, dat haar kind er bleek, vaal en vermoeid uitziet. De oorzaak is dikwijls geene andere dan het korset of rijglijf. Indien uw kind, dat goed in alle lichaamsdeelen ontwikkeld is, nu en dan klaagt over pijn in de maagstreek, in het onderlijf, enz., indien het alle vier weken een of twee dagen ziek is, dan is de oorzaak meestal niet verder te zoeken dan bij het ellendige rijglijf.

Kleeren maken den mensch. Dat is zeer waar. Deftige, eenvoudige kleeren maken den deftigen man, de deftige dame. De met allerlei tirelatijntjes opgetooide juffrouw is het beeld van de behaagzieke coquette, die even grillig van aard is als haar opschik.

De ware adel, de degelijkheid van karakter schuilt altoos onder een eenvoudig, degelijk gewaad, en niets, waardoor men meer daalt in de achting van anderen, en wat den mensch in ongunstiger aanspraak brengt dan ijdele, buitengewone en opzichtige kleederdracht.

Rechter: "Het is dus uitgemaakt, dat een der muzikanten je die klap in je gezicht gegeven heeft. Kan je me nu ook zeggen, wie de aanvaller geweest is, de vioolspeler of de pianospeler?"

Aanklager: "Naar de hevigheid van de klap te oordeelen, moet het de pianospeler geweest zijn."

Onlangs werd er melding gemaakt van een kokend meer nabij Lassen's Peak, Californië. 't Is niet algemeen bekend, doch een dergelijk kokend meer wordt ook gevonden in Nevada. Het ligt aan den oostelijke voet van den eersten grooten bergketen, ten oosten van de "Sink of the Carson."

Het is gelegen aan den zoom eener woestijn, die zoo groot en waarin het zoo brandend heet is, dat de Indianen haar des zomers nooit doortrekken dan bij nacht en dan altijd voorzien van een grooten voorraad water. Aan drie kanten wordt het meer omringd door rotsen van twee tot driehonderd voet hoog, die geheel dor zijn, en tot een steenroode kleur gebrand zijn.

De oppervlakte van het meer is ongeveer twee acres. Ofschoon er steeds stoom uit het water opstijgt, kookt toch de heele oppervlakte van het meer niet.

De beweging — het koken — bepaalt zich tot de groote bronnen, die op verschillende plekken opspringen. Door deze bronnen worden kolommen water van een tot drie voet in middellijn zoowat twee voet boven den spiegel van het meer gevoerd, hetgeen een luid gekabbel veroorzaakt.

Het water van het geheele meer is ongetwijfeld kokend heet, al ziet men het niet koken; want een beek die van het meer in de woestijn loopt, zendt eene stoomwolk op over een afstand van verscheidene honderden yards. Omtrent eene mijl van het meer is een groote laag zwavel, waardoor strepen aluin loopen van eenige duimen breed.

Een eenvoudige boerenzoon, Klaas Venema te Wijk, liefhebber van muziek, had reeds menigmaal proeven genomen, op een oud botervat snaren te spannen, ten einde zoo zelf een muziekinstrument te maken; thans moet het hem gelukt zijn, eene viool te vervaardigen van beukenhout, die, evenals genoemd instrument, met dezelfde snaren bespannen, een zeer goed geluid voort brengt, ja voller en rijker van tonen is dan menig fabriekmatige viool.

Oproeping.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Heer GERARDUS VOS, worden hierbij verzocht, *vóór ultimo dezer*, hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten betalen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao 9 Januari 1891.

J. H. M. ELLIS.
Testam. Executeur.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Caracas.		Philadelphia		Venezuel.		Caraca.s		Philadelphia		Venezuela.	
Vertrekt van NEW YORK....	Dec.	24	Jan.	3	Jan.	14	Jan.	24	Feb.	4	Feb.	14
Komt aan te CURAÇAO	„	30	Nov.	10	„	20	„	30	„	11	„	20
Vertrekt van „	„	31	„	12	„	21	„	31	„	12	„	21
Komt aan te PTO. CABELLO	Jan.	1	„	13	„	22	Feb.	1	„	13	„	22
Vertrekt van „	„	2	„	13	„	22	„	2	„	13	„	23
Komt aan te LA GUAYRA..	„	3	„	14	„	23	„	3	„	14	„	24
Vertrekt van „ ..	„	7	„	16	„	27	„	7	„	17	„	27
Komt aan te PTO. CABELLO	„	8	„	17	„	28	„	8	„	18	„	28
Vertrekt van „	„	8	„	17	„	28	„	9	„	18	„	28
Komt aan te CURAÇAO	„	9	„	18	„	29	„	10	„	19	Mrt.	1
Vertrekt van „	„	10	„	20	„	30	„	11	„	20	„	3
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	11	„	21	„	31	„	12	„	20	„	4
Komt aan te NEW-YORK..	„	17	„	28	Feb.	6	„	18	„	28	„	10

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	12	Jan.	21	Jan.	31	Feb.	12	Feb.	21	Mrt.	4
Komt aan te MARACAIBO....		13		22	Feb.	1		13		22		5
Vertrekt van „		17		27		9		17		28		11
Komt aan te CURAÇAO......		18		28		10		18	Mrt.	1		12

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan.	12	Jan.	21	Jan.	31	Feb.	12	Feb.	21	Mrt.	4
Komt aan te CORO..........		13		22	Feb.	1		13		22		5
Vertrekt van „		17		28		8		18		28		12
Komt aan te CURAÇAO......		18		29		9		19	Mrt.	1		13

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten